

paa Traaden i Europa. Det er der næsten altid, og derfor indkalde vi alligevel hverken 24,000 eller blot 24 Mand ekstra. Det gaar nemlig sjældent paa, at vi forsøge paa at mobilisere Hæren, og det skal selvfølgelig ogsaa gaa sjældent paa. Kurren paa Traaden skal dog være paa den Ende, der er nogenlunde nær ved os, inden vi begynde derpaa. Det er ikke hvert Øjeblik eller blot hvert halve, hele eller hvert andet Aar, der skal indkaldes en saadan Styrke. Naar derfor disse 24,000 Mand blive fremstillede som noget særligt kostbart i Mod-sætning til de fremskudte Stillinger, nytter det ikke at fortælle, at saa snart der er en Kurre paa Traaden i Europa, skal man indkalde en saadan Styrke.

Vi have her i Landet ved forskellige Lejligheder maattet foretage ekstraordinære Skridt, men det er ikke sket ofte. Jeg har ikke nærmere undersøgt det, men jeg fejler neppe ved at sige, at vi i den sidste Menneskealder kun have haft tre saadanne Tilfælde. I 1870—71 fik vi Bataillonerne fra Lejren ved Hald kaldte ned til Grænsen, og saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke set det efter, men jeg har ved tidligere Lejligheder haft det fremme — kostede det den Gang 500,000 Daler. I 1898 blev der foretaget nogle ekstraordinære Foranstaltninger, men ingen Indkaldelse af Mandskab. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at omtale dette Tilfælde, for det er ikke min Mening at rejse nogen Diskussion om det. Det have vi tidligere haft fremme, men jeg peger blot derpaa. I 1904 havde vi ogsaa en Indkaldelse af Mandskab, men kun 1,500 Mand til Søforterne og 51 Mand til Flaaden. De store Indkaldelser skulle ikke finde Sted ofte, men naar der virkelig kommer en Kurre paa Traaden i vor Nærhed, og Faren nærmer sig os, vil jeg ikke desto mindre haabe, at Regeringen ikke vil vige tilbage for at foretage en mindre Mobilisering. Naar man saa har nævnt Bekostningen ved en saadan delvis Mobilisering, vil jeg gøre opmærksom paa, at Forskellen i Bekostning ved en Mobilisering af omtrent 6,000 Mand og ved en Mobilisering af 24,000 Mand er ikke saa overordentlig stor, idet nemlig den første Etablering er forholdsvis dyrere med den mindre Styrke end med den større, og det samme gælder for øvrigt det ugentlige Underhold, Udgifterne dertil ere forholdsvis større ved den mindre Styrke end ved den større. Noget koster det imidlertid, og det er der jo gjort Rede for i Betænkningen — Tallene have ærede Medlemmer sikkert undersøgt, det er om-

trent 276,000 Kr. om Ugen med de 24,000 Mand.

Saa har man udtalt, at de 24,000 Mand skulde have den Opgave at lægge sig i en Bue ude fra Vedbæk ned til Mosedede. Men det er jo slet ikke deres Opgave. Enten man regner med 24,000 eller med 30,000 eller 40,000 Mand, er det deres Opgave at gaa imod Fjenden, naar han gaar i Land. Det er det, de skulde gøre, og andet have de ikke at gøre. Den Tanke, at de skulde lægge sig ud og vente paa Fjenden, eller at en stor Part af dem skal lægge sig bag Volde og sende mindre Afdelinger ud mod Fjenden, deler jeg ikke, og jeg finder ikke, den stemmer med de Forpligtelser, vi have. Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) talte om, hvor farligt det var at indrette sig paa den Maade, thi en Mobilisering vilde medføre, at naar Mandskabet saadan i Huj og Hast kom sammen, vilde der finde mange Uregelmæssigheder Sted. Det ærede Medlem mente, at noget af Mandskabet endog løb mod Fjenden uden Gevær. Jeg ved ikke, hvorfor den Slags Udtalelser fremsættes. Jeg synes ikke, de gøre nogen Nytte noget Sted.

Det ærede Medlem anførte saa, at naar de skulde gaa mod Fjenden, skulde de møde ham paa bar Jord. Ja, men hvor skal Fjenden da være? Jeg mener, at Fjenden ogsaa skal være paa bar Jord. De møde jo hinanden paa lige Vilkaar. Naar vore Soldater skulde gaa mod Fjenden, kunne de ikke tage Volde og Skanser med, men Fjenden har dem heller ikke. Forpligtelsen til at møde Fjenden have vi, naar han gaar i Land og krænker vort Territorium. Derfor har vor Hær den Opgave at gaa mod Fjenden, men han kommer ogsaa paa bar Jord. Det gælder kun om at faa samlet saa mange Soldater, at vi kunne gaa mod Fjenden, og det tror jeg, vi kunne, naar vi faa vor Hær ordnet paa den Maade, som her er foreslaaet.

Det ærede Medlem havde en anden Indvending. Det ærede Medlem mente, at jeg havde krænket Hæren ved at sige, at naar vi fik de forberedte fremskudte Stillinger, vilde Hæren blive stikkende bag disse. Jeg ser ikke, hvorledes der skulde ligge en Krænkelse af Hæren i denne Udtalelse. Sagen er jo den, at naar vi indrette saadanne Stillinger, maa de, der have Ansvaret, Førerne, Overledelsen af Hæren, sige sig selv: Hvorfor har Regering og Rigsdag indrettet disse Stillinger? Det maa jo være for, at vi skulde besætte